

Ruim 80% van werknemers beoordeelt eigen gezondheid als (zeer) goed

Bron: Netwerkvereniging Kwaliteit op Maat, auteur: Ton van Oostrum, februari 2019

“Werknemers moeten steeds meer doen en hebben daar steeds minder zelf over te zeggen.” Het aandeel werknemers met burn-outklachten steeg van 11% in 2007 naar 16% in 2017. Verhoudingsgewijs veel werknemers van 25 tot 35 jaar ervaren die klachten. Ongeveer een kwart van het verzuim heeft van doen met psychische problematiek.

De Arbobalans 2018 is verschenen. TNO maakt deze publicatie tweejaarlijks met CBS, RIVM en NCvB, met steun van het ministerie van SZW. De uitgave bundelt en ordent uiteenlopende bronnen zoals enquêtes onder werkgevers en werknemers en monitoring door de Inspectie. Dat geeft – als enige in Nederland – een samenhangend beeld en kerncijfers van arbeid(somstandigheden), ziekteverzuim, arbeidsongevallen en beroepsziekten.

Highlights

@ Het aandeel werknemers met een vast contract blijft dalen, van 81% in 2007 naar 73% in 2017. De uitgave nu geeft extra aandacht aan flexibele arbeidskrachten. Tijdelijke, oproep- en invalkrachten melden vaker een goede gezondheid en minder vaak burn-outklachten (14%) dan vaste arbeidskrachten (17%). Echter, uitzendkrachten rapporteren minder vaak een goede gezondheid en vaker burn-outklachten (21%) dan vaste krachten.

@ Psychosociale arbeidsbelasting neemt toe. Hoge taakeisen, zoals snel moeten werken of heel veel werk moeten doen: in 2007 noemde 35% van de werknemers dat, in 2017 noemt 40% het. Meer werknemers ervaren een lage autonomie; 38% en 45% in 2007 resp. 2017. Van de werkgevers noemt 48% ‘werkdruk en werkstress’ als belangrijk risico. Toch hebben werkgevers “.. in de afgelopen twee jaar nagenoeg geen nieuwe maatregelen getroffen om werkdruk aan te pakken.”

@ 19% van alle werknemers maakt melding van een langdurige of chronische aandoening die hen in het werk beperkt; dat betreft vooral klachten aan het bewegingsapparaat (58%). 81% van de werknemers en 82% van de zzp'ers ziet de eigen gezondheid als (zeer) goed. De auteurs vinden de gestage stijging, sinds 2013, van de burn-outklachten onder werknemers zorgwekkend. Temeer omdat er geen verandering is bij andere gezondheidsindicatoren zoals het oordeel over de eigen gezondheid.

@ De vorige Arbobalans behartigde voor het eerst de problematiek van zéér verschillende cijfers beroepsziekten. De huidige publicatie herhaalt dat – opnieuw zonder verklaring. Duidelijk is: werknemers zien méér arbeidsgerelateerde gezondheidsproblemen dan de professionals. Een signaal aan de arbosector!

@ De auteurs schatten de jaarlijkse kosten van loondoorbetaling voor werkgerelateerd verzuim op 5 miljard, en die van arbeidsongeschiktheid door werk 2,1 miljard. De zorgkosten voor deze mensen

stellen ze op 1,6 miljard. Totaal 8,7 miljard euro, waarvan ruim de helft door werkgerelateerde psychische klachten. De arboprofessionals hebben nog wel wat te doen ...

“Zorgelijk”, “paradox”

Veel reacties stonden in het teken van zorg over de gegroeide psychische belasting door werk. Het nieuwsbericht van VNO-NCW was anders. “Niet alle burn-outklachten kunnen aan het werk kunnen worden toegeschreven. Nederlanders beschouwen zichzelf als gelukkige mensen en kennen hun leven een rapportcijfer 8 toe. Dat is een onverklaarbare paradox met de conclusies die TNO in zijn rapport trekt. Staatssecretaris Tamara van Ark van Sociale Zaken en Werkgelegenheid wil dit jaar onderzoek doen naar de mechanismen achter de verhoogde kans op burn-out bij een aantal risicogroepen. Daarbij kan dan onder meer deze paradox worden onderzocht.”

De verantwoordelijke bewindspersoon reageert een dezer dagen in een brief aan de Tweede Kamer. Dan zal blijken of de politiek deze onderzoeksagenda van de werkgevers volgt ...